

Huvudargument

1. Kommissionen anför till stöd för den första grunden följande: En sådan beskattning missgynnar de personer som beslutar att lämna Portugal, eftersom dessa behandlas på ett annat sätt än de som stannar kvar i landet. Den fördel som den uppskjutna beskattningen av vinster som uppstått genom ett utbyte av bolagsandelar innebär, får inte förbehållas skattskyldiga som fortsätter att ha hemvist i Portugal med uteslutande av skattskyldiga som flyttat sitt hemvist till en annan medlemsstat eller till en EES-stat. Den åtskillnad som görs i detta hänseende genom artikel 10 CIRS är följaktligen inte förenlig med artiklarna 21 FEUF, 45 FEUF och 49 FEUF eller med artiklarna 28 och 31 i EES-avtalet. Åtgärder för att skydda statens skattefordringar avseende ännu inte realiserade inkomster måste dessutom vara förenliga med den i domstolens praxis fastslagna proportionalitetsprincipen. Kommissionen anser att den portugisiska lagstiftningen i förevarande fall går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen avseende skattesystemets effektiva tillämpning, och att samma regel i den portugisiska lagstiftningen ska tillämpas oavsett om den fysiska personen fortsätter att ha hemvist i Portugal eller inte.
2. . Kommissionen anför till stöd för den andra grunden följande: Den fördel som artikel 38 CIRS innebär får, med hänsyn till artikel 49 FEUF och artikel 31 i EES-avtalet, inte förbehållas det fallet att det bolag som mottar tillgångarna har sitt säte eller sin verkliga ledning i Portugal. Portugal måste tillämpa samma regel oavsett om den juridiska person till vilken tillgångarna och skulderna överförs har sitt säte eller sin verkliga ledning i Portugal eller utomlands. Av samma skäl som anförts i samband med den första grunden anser kommissionen att artikel 38 CIRS går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att säkerställa skattesystemets effektiva tillämpning. Skattskyldiga som utövar sin etableringsfrihet genom att överföra tillgångar och skulder till utlandet i utbyte mot andelar i ett företag som saknar hemvist i landet kan inte beskattas vid en tidigare tidpunkt än de som utför sådana transaktioner med ett företag med hemvist i Portugal.

Överklagande ingett den 18 november 2014 av Milch und Milcherzeugnisse e.V. av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 3 september 2014 i mål T-113/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse mot Europeiska kommissionen

(Mål C-519/14 P)

(2015/C 016/31)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (ombud: M. Loschelder, V. Schoene, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Nederländerna, Nederlandse Zuivelorganisatie

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet och ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 1122/2010 av den 2 december 2010 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Gouda Holland (SGB)] ⁽¹⁾,
- alternativt återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader vid tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen fann i sitt beslut att klaganden, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V (nedan kallad Schutzgemeinschaft), inte har ett berättigat intresse av att få saken prövad, eftersom den angripna förordningen innehåller ett klargörande om att "Gouda" är en generisk benämning. Den aktuella formuleringen i förordningen är i det avseendet rent tautologisk. I motsats till vad tribunalen fann, skulle en ogiltigförklaring av den angripna förordningen medföra en sådan fördel för Schutzgemeinschafts medlemmar som gör att de ska anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad. Av detta skäl finns det inget hinder mot att ta upp den av Schutzgemeinschaft förda talan till sakprövning. Av samma skäl ska också talan bifallas. Det aktuella klargörandet har nämligen godtagits av de nederländska sökandena. Kommission gjorde därmed fel när den trots detta inte företog klargörandet.

Den andra grunden: Schutzgemeinschaft har gjort gällande att dess medlemmar tidigare har levererat mjölk till Nederländerna, som där fick bearbetas till Gouda- eller Edamer-ost och rent faktiskt bearbetades till sådan ost. Tribunalen fann i sitt beslut att denna omständighet inte kan grunda ett berättigat intresse av att få saken prövad. Den fann nämligen att det argumentet inte vann stöd av de faktiska omständigheterna. Enligt Schutzgemeinschaft bygger dock tribunalens bedömning på en missuppfattning av de faktiska omständigheterna, vilka faktiskt ger stöd för nämnda argument. Tribunalen slog vidare fast att Schutzgemeinschaft inte hade framställt sin invändning eller väckt sin talan för "mjölkproducenternas" räkning. Även denna bedömning bygger på en missuppfattning av de faktiska omständigheterna, eftersom invändningen framställdes för medlemmarnas räkning, i den mån dessa bearbetar mjölk (den mjölk som säljs till Nederländerna är bearbetad mjölk) och saluför mjölk eller ost.

Den tredje grunden: Tribunalen fann att den omständigheten att kommissionen avsåg Schutzgemeinschafts invändning inte medför att sammanslutningen kan anses ha ett eget intresse av att få saken prövad. Rättsligt sett framställdes nämligen inte invändningen av Schutzgemeinschaft, utan av Förbundsrepubliken Tyskland. Denna bedömning strider mot vad som gäller enligt förordning nr 510/2006⁽²⁾, och i motsats till vad tribunalen fann har denna fråga – med avseende på den förordningen – ännu inte prövats av tribunalen. Det föreligger skillnader mellan förordning nr 510/2006 och dess föregångare, förordning nr 2081/92⁽³⁾, som tribunalen inte beaktade och som, i alla händelser, innebär att invändande parter som Schutzgemeinschaft har en egen rätt att framställa en invändning.

Den fjärde grunden: Tribunalen gjorde en oriktig bedömning när den avfärdade Schutzgemeinschafts argument att EU:s blåa SGB-märke ger de nederländska producenterna en konkurrensfördel gentemot Schutzgemeinschafts medlemmar. Det föreligger nämligen en sådan konkurrensfördel, och det är den som ger Schutzgemeinschafts medlemmar ett intresse av att få saken prövad, det vill säga att få den angripna förordningen ogiltigförklarad.

⁽¹⁾ EUT L 317, s. 22.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, s. 12).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, p. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153).

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 oktober 2014 – Europeiska kommissionen mot Rumänien, intervenerande parter: Republiken Estland, Konungadömet Nederländerna

(Mål C-405/13)⁽¹⁾

(2015/C 016/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Ordföranden på stora avdelningen har beslutat att avskrivna målet.

⁽¹⁾ EUT C 260, 7.9.2013
